

การศึกษากลวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
จากแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน

A Study of Thai-Chinese Translation Strategies for Educational
Institutions Names in Phetchabun Province

ตรีศุล เกษร¹/ ศุภกร ทาพิมพ์^{2*}/สุรพิชญ์ วงศ์น้อย³

Threesoon Kesorn / Suphakorn Tapim / Surapit Wongnoi

^{1, 2}สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Phetchabun Rajabhat University

³สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

The Secondary Educational Service Area Office Phetchabun

*Corresponding Author

ได้รับบทความ: 15 สิงหาคม 2566

ปรับปรุงแก้ไข: 30 ตุลาคม 2566

ตอบรับตีพิมพ์: 4 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน เก็บข้อมูลรายชื่อสถานศึกษาจากกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และเครือข่ายครูภาษาจีนในพื้นที่เพชรบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 45 รายชื่อ ด้วยแบบสอบถามรายชื่อสถานศึกษาฯ กอปรกับการสัมภาษณ์ตัวแทนครูผู้สอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการแปล ผลการศึกษาพบกลวิธีที่ปรากฏในการแปลชื่อสถานศึกษา

ในจังหวัดเพชรบูรณ์ 5 กลวิธี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การเพิ่มคำ การตัดคำ และการแปลแบบผสม ด้านข้อเสนอแนะการแปลพบว่า หากชื่อมีส่วนประกอบของชื่อเฉพาะที่มีการแปลเป็นภาษาจีนมาก่อนและใช้กันอย่างแพร่หลาย สามารถใช้คำแปลเหล่านั้นได้โดยตรง หากต้องแปลทับศัพท์ควรเลือกคำจีนที่เหมาะสมทั้งเสียงและความหมาย บางส่วนประกอบของชื่ออาจแปลตามความหมายได้ บางส่วนของชื่อสามารถตัดทิ้งหรือไม่แปลเพื่อให้ชื่อมีความกระชับ คำบอกสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรากฏในชื่อสถานศึกษาสามารถแปลตามความหมายได้ และสถานศึกษาในเครือเดียวกันที่กระจายตัวตามภูมิภาค อาจใช้คำแปลตามสถานศึกษาต้นสังกัด หรือหากต้องแปลใหม่ต้องระวังเรื่องการทับศัพท์ และชื่อที่ได้รับการแปลควรจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อป้องกันปัญหาการแปลในอนาคต

คำสำคัญ : กลวิธีการแปล, ชื่อสถานศึกษา, จังหวัดเพชรบูรณ์, ภาษาจีน

Abstract

This research had objectives to 1) to study the strategies used in translation the names of educational institution. 2) to offer the suggestions for Thai to Chinese translation. The information gathering the names of the educational supervisor of the Secondary Educational Service Area of Phetchabun, and the network of Chinese language teachers in total of 45 names by survey questionnaires and interviews of representatives of Chinese language teachers of every educational institution. After that analyzed the strategies used in translation according to the theories of translation. The result of this research found out that the strategies that appear in the names of educational institution translation of Phetchabun province are in five translation strategies: transliteration, semantic

translation, addition, omission and using more than one strategy. If the names had multiple translation strategies were utilized for rendering the name of a singular institution. In terms of proposing translation guideline. If Thai name which consisted of the proper nouns that were already translated to Chinese and widely used, we are able to use them directly. But if we would like to use the transliteration tactic, Chinese words with homophonous and proper semantic sense to Thai words should be chosen. Certain elements of the institution's name may be left untranslated or omitted for conciseness. Names of educational institutions under local administrative organizations can be translated from their intended meaning; in contrast, the names of those that are dispersed across regions may be rendered following its affiliated institute. When engaging in re-translation, exercising care during the transcription phase is required. More importantly, translated names should be proofread and determined as official source of information as safeguards against one's forgetfulness and the continual re-translation.

Keywords: Translation Strategies, Names of Education Institutions, Phetchabun Province, Chinese

บทนำ

ภาษาจีนเข้ามามีบทบาทในจังหวัดเพชรบูรณ์มากขึ้น อันเห็นได้จากป้ายแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรณีวิทยา และป้ายสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัด ซึ่งล้วนได้รับการแปลเป็นภาษาจีน และนับวันก็มีปรากฏให้เห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งเหล่านี้ชี้บ่งให้เห็นถึงการปนภาษาที่มักปรากฏในเมืองใหญ่ซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสำคัญ

ระดับชาติ อีกทั้งยังบ่งบอกได้ว่าผู้คนในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ให้ความสำคัญกับภาษาจีน หรือมีความสัมพันธ์ในการดำรงชีวิตกับชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ของจังหวัด

การศึกษาภาษาจีนได้รับการผลักดันและส่งเสริมจากภาครัฐเป็นอย่างยิ่ง โดยในปี พ.ศ. 2565 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระหว่างรัฐบาลไทยและจีน ทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาที่ชัดเจนมากขึ้น ปัจจุบันสถานศึกษามีเพียงให้ความสำคัญเรื่องการสอนภาษาจีน แต่ยังให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ เช่น มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน มีการแปลชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนเพื่อใช้ในการสื่อสารหรือทำกิจกรรมทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กร เป็นต้น

เกี่ยวกับนิยามของการแปล มีนักวิชาการให้นิยามไว้หลายประการ แต่ที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในวงวิชาการแปลคือแนวคิดของ Newmark ที่ว่า “การแปล คือ การถ่ายทอดความหมายของสารในภาษาต้นฉบับให้เป็นภาษาอื่น” (Newmark, 1988: 5) หรือแนวคิดของ Nida ที่ว่า “การแปล คือ การถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งไปยังภาษาหนึ่ง ซึ่งข้อความที่แปลต้องมีความหมายที่เท่าเทียมกับต้นฉบับที่สุด” (Nida, 1982) จากนิยามข้างต้น การแปลชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนจึงสามารถช่วยให้ผู้อ่านชาวจีนเข้าใจสาระสำคัญในข้อความของภาษาต้นฉบับ ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับภาษาจีน

มูลเหตุสำคัญที่ทำให้รูปแบบการแปลจากภาษาต่างประเทศไปเป็นภาษาจีนมีความหลากหลายและซับซ้อน ประการสำคัญเกิดจากลักษณะของอักษรจีนที่เป็นอักษรภาพ หนึ่งอักษรโดยมากมักมีหนึ่งเสียงหนึ่งความหมาย แตกต่างกับอักษรไทยที่เป็นการสะกดรวมกันของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ด้วยเหตุนี้ในกระบวนการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยและข้อจำกัดหลายประการ

ไม่ว่าจะเป็นเสียงของคำ อักษรที่นำมาใช้ ความหมายของคำ ประเภทของคำ เป็นต้น เหล่านี้จึงส่งผลให้รูปแบบและกลวิธีการแปลเกิดความหลากหลาย

จากการรวบรวมรายชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีนพบว่า ชื่อสถานศึกษาบางแห่งมีการเลือกใช้กลวิธีการแปลไม่เหมาะสม เช่น คำชื่อเฉพาะแต่เลือกการแปลตามความหมาย บางแห่งมีการเลือกใช้คำจีนทับศัพท์ ชื่อตำบล อำเภอขึ้นใหม่ โดยไม่ยึดตามแบบธรรมเนียมนิยม หรือมีการเลือกใช้อักษรจีนตัวเดียวกันแปลชื่อสถานศึกษาที่ออกเสียงภาษาไทยคล้ายกัน หรือมีการแปลหรือตัดทิ้งส่วนประกอบที่สำคัญของชื่อสถานศึกษา ซึ่งเหล่านี้ส่งผลให้ชื่อที่แปลไม่สามารถสื่อความถึงต้นฉบับได้อย่างชัดเจน ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจหรือคาดเดาว่าสถานศึกษานั้น ๆ ตั้งอยู่ หรือมีสังกัดภูมิหลังที่มาอย่างไร ซึ่งหากมีนโยบายต้องจัดทำป้ายชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนอย่างเป็นทางการ หรือถูกใช้อย่างแพร่หลายก็จะกลายเป็นเรื่องยากที่จะปรับเปลี่ยนหรือแก้ไข และจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่จากไทยเป็นจีน มักมุ่งเน้นเรื่องการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวหรือการแปลชื่อถนนในจังหวัด เช่น กันยัสนี จตุพรพิมล (2557) ศึกษาเรื่องการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน เพ็ญพรรชา ชัยธีระสุเวท และมณีนญา ศรีหิรัญ (2562) ศึกษากลวิธีและข้อผิดพลาดที่พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดลำปาง หรือ กรวรรณ พรหมแย้ม (2565) ศึกษาการแปลชื่อถนนภาษาไทยเป็นภาษาจีน ในเขตเทศบาลนครเชียงราย รวมถึง ภูเทพ ประภากร (2565) ศึกษาการแปลชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี (ลพบุรี สิงห์บุรี สระบุรี) เป็นภาษาจีน เป็นต้น ทั้งนี้ยังไม่พบการศึกษาวិจัยการแปลชื่อสถานศึกษาจากไทยเป็นจีน โดยเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่หลากหลายสถานศึกษาต่างให้ความสำคัญกับภาษาจีน แต่ยังขาดแคลนองค์ความรู้หรือแนวทางการแปลเรื่องดังกล่าว มาสนับสนุนหรือเป็นแนวทางเพื่อให้การแปลชื่อสถานศึกษาหรือชื่อสถานที่ในจังหวัดเกิดความสมบูรณ์และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากลวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน รวมถึงเสนอแนะแนวทางการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์และแนวทางในการแปลให้แก่สถานศึกษาที่กำลังพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนหรือหรือต่อยอดไปถึงการแปลคำชื่อเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับชื่อสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ข้อมูลชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเลือกศึกษาชื่อสถานศึกษาของรัฐที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีน ทั้งสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสิ้น 45 แห่ง 45 รายชื่อ เก็บรวบรวมข้อมูลรายชื่อสถานศึกษาจากกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และเครือข่ายครูผู้สอนภาษาจีนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้วยแบบสอบถามรายชื่อสถานศึกษาฯ กอปรกับการสัมภาษณ์ตัวแทนครูผู้สอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่ ไทย-จีน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน
2. เก็บรวบรวมรายชื่อสถานศึกษาภาษาจีนในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์จากแหล่งข้อมูลข้างต้น รวมถึงการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา จากนั้นนำไปบันทึกลงในตารางวิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาภาษาจีนที่จัดทำขึ้น
3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยปรับประยุกต์จากกรอบแนวคิด การแปลไทย-จีนของ กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม (2562) รวมถึงศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยของ เพ็ญพรธชา ชัยธีระสุเวท และมณีนญา ศรีหิรัญ (2562) ทั้งนี้แนวคิดการแปลดังกล่าว เป็นแนวคิดที่มักถูกนำไปอ้างอิงและนำไปเป็นแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยทางการแปลไทย-จีน อย่างแพร่หลาย
4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมกันกับครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่สนใจและเชี่ยวชาญด้านการแปลภาษาไทย-จีน ดำเนินการสนทนากลุ่มเพื่อวิเคราะห์แนวทางและข้อเสนอแนะในการแปลชื่อสถานศึกษา จากนั้นจึงสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

จากรายชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีนจำนวนทั้งสิ้น 45 รายชื่อ พบว่า กลวิธีที่ใช้ในการแปลชื่อสถานศึกษามี 5 กลวิธี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การเพิ่มคำ การตัดคำ และการแปลแบบผสม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของแต่ละกลวิธี ดังต่อไปนี้

1. การแปลทับศัพท์

การแปลทับศัพท์ คือ การใช้อักษรจีนที่มีเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงมาเทียบเสียงกับคำอ่านในภาษาไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 การทับศัพท์โดยเลือกใช้คำจีนที่มีเสียงคล้ายหรือใกล้เคียง

(1) โรงเรียนนาเฉลียงพิทยาคม	纳查良中学
(2) โรงเรียนนาสนุ่นวิทยาคม	娜沙努中学
(3) โรงเรียนเมืองกลางวิทยาคม	蒙格朗中学

จากตัวอย่างที่ (1) (2) และ (3) ผู้แปลเลือกใช้คำจีนที่มีเสียงคล้ายหรือใกล้เคียงมาทับศัพท์ตามเสียงอ่านในภาษาไทย ซึ่งอักษรจีนที่นำมาทับศัพท์ล้วนเป็นอักษรที่มีความหมายที่เหมาะสม ได้แก่ “นาเฉลียง” แปลว่า “**纳查良**” (นำฉาเหลียง) “นาสนุ่น” แปลว่า “**娜沙努**” (นำซาหนุ่) และ “เมืองกลาง” แปลว่า “**蒙格朗**” (เหมิง เก่อหลั่ง)

1.2 การทับศัพท์โดยใช้คำตามธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาแต่เดิม

(4) โรงเรียนเพชรบูรณ์วิทยา	碧差汶中学
(5) โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม	隆塞中学

ตัวอย่างที่ (4) และ (5) ผู้แปลเลือกใช้คำทับศัพท์ตามธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาแต่เดิม คำว่า “**碧差汶**” (ปี่ไซเวิน) และ “**隆塞**” (หลงไซ่) คือชื่อภาษาจีนกลางของจังหวัดเพชรบูรณ์ และอำเภอหล่มสัก ซึ่งสถานที่ทั้งสองแห่งนี้แต่เดิมมีชาวจีนแต่จิ๋วอาศัยอยู่มาก ทำให้ชื่อภาษาจีนของทั้งสองสถานที่ในอดีตถูกแปลทับศัพท์ตามเสียงภาษาถิ่นแต่จิ๋ว โดย “**碧差汶**” ภาษาแต่จิ๋วอ่านว่า “pəŋ⁴ ca¹ bhung⁷” และ “**隆塞**” อ่านว่า “long⁵ sag⁴” (TeoChew Mogher, n.d.) ซึ่งเสียงอ่านในภาษาจีนแต่จิ๋วมีความใกล้เคียงกับเสียงอ่านในภาษาไทยอย่างมาก

2. การแปลความหมาย

การแปลความหมาย คือ การแปลคำภาษาไทยโดยใช้คำหรืออักษรจีนที่บัญญัติความหมายตรงตามภาษาไทย โดยมุ่งเน้นให้ผู้อ่านทราบความหมายของคำในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 การใช้คำหรืออักษรที่ความหมายตรงกับภาษาไทย

(6) โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์

尼勇森纪念中学

(7) วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์

碧差汶技术学院

จากตัวอย่างที่ (6) คำว่า “อนุสรณ์” แปลว่า “纪念” (จื๋นเยิน) และตัวอย่างที่ (7) “เทคนิค” แปลว่า “技术” (จื๋ชู่) และ “วิทยาลัย” แปลว่า “学院” (เสวียย่วน) โดยคำในภาษาจีนเป็นคำที่มีความหมายตรงกับความหมายในภาษาไทย นอกจากนี้ การที่สถานศึกษาเลือกใช้การแปลตามความหมายกับคำหรือส่วนประกอบดังกล่าว สามารถทำให้ผู้อ่านทราบรายละเอียดหรือภูมิหลังที่มาของสถานศึกษาได้

2.2 การใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวโยงหรือสัมพันธ์กับภาษาไทย

(8) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

碧差汶皇家大学

(9) โรงเรียนพุทขามครุฑมณีอุทิศ

普堪库玛尼纪念中学

จากตัวอย่างที่ (8) “ราชภัฏ” แปลว่า “皇家” (หวงเจีย) โดยคำว่า “ราชภัฏ” มีความหมายว่า ข้าราชการ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, ม.ป.ป) แต่ในภาษาจีนคำว่า “皇家” (หวงเจีย) มีความหมายว่าราชวงศ์หรือราชสำนัก (Dictionary Editing Office of Institute of Linguistics, Chinese Academy of Social Sciences, 2005: 599) ทั้งนี้การแปลโดยการใช้กลวิธีดังกล่าวในชื่อภาษาจีนสามารถทำให้ผู้อ่านชาวจีนทราบได้ว่าสถานศึกษามีความเกี่ยวข้องกับราชวงศ์ ส่วนตัวอย่างที่ (9) อุทิศ ผู้แปลใช้คำว่า “纪念” (จื๋นเยิน) ซึ่งมีความหมายว่า “รำลึก” หรือ “เป็นอนุสรณ์” ซึ่งจากชื่อภาษาจีนทำให้ทราบได้ว่าการก่อตั้งโรงเรียนอาจิมิวัดอุประสงค์เพื่อรำลึกหรือเป็นอนุสรณ์ให้แก่ผู้ที่สร้างคุณูปการให้กับโรงเรียน

3. การเพิ่มคำ

การเพิ่มคำ คือ การเพิ่มเติมคำจีนเพื่อบอกรายละเอียดของสถานศึกษาให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือเพิ่มคำจีนเพื่อแก้ไขปัญหาการแปลทับศัพท์บางประการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.1 การเพิ่มคำเพื่อแก้ไขปัญหาการแปลทับศัพท์

- (10) โรงเรียนตั่ววิทยาคม 帝优维塔亚空学校
(11) โรงเรียนเนินพิทยาคม 娜恩中学

จากตัวอย่างที่ (10) ผู้แปลใช้วิธีการเพิ่มคำจีนเพื่อแยกเสียงคำว่า “ตั่ว” ออกเป็นสองพยางค์ อ่านว่า “帝优” (ตี้โยว) ส่วนตัวอย่างที่ (11) แยกเสียงคำว่า “เนิน” ออกเป็นสองพยางค์เช่นกัน และอ่านว่า “娜恩” (น่าเอน) จากการสัมภาษณ์พบว่า คำว่า “ตั่ว” และ “เนิน” หากอักษรจีนมาทับศัพท์ยาก และคำที่ได้ก็มีความหมายไม่เหมาะสม อีกทั้งเสียงอ่านก็แตกต่างกับเสียงในภาษาไทยมากเกินไป ทั้งนี้วิธีการดังกล่าวมักนำมาใช้แก้ไขปัญหาคำไทยที่หาคำจีนทับศัพท์ได้ยาก หรือคำไทยที่มีเสียงควบกล้ำ

3.2 การเพิ่มคำเพื่อบอกรายละเอียดของสถานศึกษา

- (12) โรงเรียนเพชรพิทยาคม 碧差汶皮塔亚空中学
(13) โรงเรียนองค์การบริหาร 碧差汶府行政机构附属中学
ส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

จากตัวอย่างที่ (12) คำว่า “เพชร” มีการเพิ่มคำและแปลว่า “碧差汶” (ปี้ไชเวิน) ซึ่งเป็นชื่อภาษาจีนของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อบอกว่า “เพชร” มาจาก “เพชรบูรณ์” และโรงเรียนเพชรพิทยาคม ก็เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนตัวอย่างที่ (13) มีการเพิ่มคำว่า “附属” (ฟู่สุ) ที่แปลว่า “สังกัด” เข้ามาในภาษาจีน เพื่อบ่งบอกว่าสถานศึกษาอยู่ภายใต้สังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

เพชรบูรณ์ อีกทั้งยังใช้คำว่า “中学” (จงเสวีย) ที่แปลว่า “โรงเรียนมัธยม” ทั้งที่ในภาษาไทยไม่มีระบุไว้

4. การตัดคำ

การตัดคำ คือ คำหรือส่วนประกอบของชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยถูกละไม่แปลหรือถูกตัดออกจากชื่อในภาษาจีน ตัวอย่างเช่น

(14) โรงเรียนศรีจันทร์วิทยาคม รัชมังคลาภิเษก	西占中学
(15) โรงเรียนดงชัยวิทยาคม	东奎中学
(16) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เพชรบูรณ์	碧差汶玫瑰中学
(17) โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์	碧差汶安邦小学

จากตัวอย่างที่ (14) และ (15) “วิทยาคม” และ “รัชมังคลาภิเษก” เป็นส่วนประกอบที่ถูกตัดออกและไม่ปรากฏในชื่อภาษาจีนของสถานศึกษา ทั้งนี้ “วิทยาคม” ถือเป็นเอกลักษณ์ทางภาษาที่มักปรากฏในชื่อสถานศึกษาของไทย ส่วน “รัชมังคลาภิเษก” เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกเนื่องในวโรกาสพระราชพิธี รัชมังคลาภิเษก ตัวอย่างที่ (16) คำว่า “สวนกุหลาบ” ได้รับการแปลเป็น “玫瑰” (เหมยกุย) ซึ่งแปลว่า “ดอกกุหลาบ” แต่คำว่า “สวน” ถูกตัดออกจากชื่อในภาษาจีน รวมถึงคำว่า “วิทยาลัย” ก็ถูกตัดออกเช่นกัน ตัวอย่างที่ (17) คำว่า “อนุบาล” ได้รับการแปลเป็น “安邦” (อานปัง) ซึ่งมีการตัด “นุ” ออกจากชื่อภาษาจีน ทั้งนี้ การตัดคำสามารถช่วยให้เกิดความกระชับในชื่อภาษาจีน หรือแก้ไขปัญหาเมื่อไม่แน่ใจว่าคำหรือส่วนประกอบดังกล่าวควรใช้กลวิธีการแปลแบบใด

5. การแปลแบบผสม

การแปลแบบผสม คือ การแปลชื่อสถานศึกษาที่ใช้กลวิธีการแปลผสมผสานกันมากกว่าหนึ่งวิธี โดยส่วนมากมักจะใช้กลวิธีการแปลทับศัพท์เป็นพื้นฐาน แล้วจึงเพิ่มเติมกลวิธีอื่น ๆ เข้ามามผสมกับการแปลทับศัพท์ ตัวอย่างเช่น

(18) โรงเรียนแคมป์สนวิทยาควม 松树阵营维塔亚空学校

(19) โรงเรียนบ้านเข็กน้อย 可那学校

(20) โรงเรียนอนุบาลเขาค้อ 考柯安邦小学

จากตัวอย่างที่ (18) คำว่า “แคมป์สน” ซึ่งเป็นชื่อตำบลและเป็นสถานที่ตั้งของโรงเรียน ผู้แปลเลือกใช้การแปลตามความหมาย คือ “松树阵营” (ซงชู่เจิ้นอิ่ง) ส่วน “วิทยาควม” ใช้วิธีการแปลทับศัพท์ คือ “维塔亚空” (เหวยถ่าย่าคง) ตัวอย่างที่ (19) คำว่า “เข็กน้อย” ผู้แปลเลือกแปลแบบทับศัพท์ โดยใช้อักษรจีน “可那” (เขื่อน่า) แทนเสียงคำว่า “เข็กน้อย” ซึ่งเป็นชื่อของหมู่บ้านที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าผู้แปลมีการตัดคำว่า “บ้าน” ออกจากภาษาฉบับแปล ตัวอย่างที่ (20) ใช้การแปลแบบทับศัพท์เป็นพื้นฐานโดยใช้อักษรจีน “考柯安邦” มาแปลแทนเสียงภาษาไทย “อนุบาลเขาค้อ” ขณะเดียวกันก็ปรากฏการตัดคำหรือไม่แปลคำว่า “นุ” ในชื่อภาษาจีน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมกันกับครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลไทย-จีน ดำเนินการสนทนากลุ่มเพื่อสรุปประเด็นข้อเสนอแนะในการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ชื่อสถานศึกษามีส่วนประกอบเป็นชื่อจังหวัด อำเภอ หรือชื่อเฉพาะที่มีการแปลเป็นภาษาจีนอยู่ก่อนและใช้กันแพร่หลายจนเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง ผู้แปลสามารถใช้คำแปลนั้นได้ตรงโดยไม่จำเป็นต้องคิดคำแปลขึ้นใหม่ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพทางการแปลและง่ายต่อการสืบค้น หากพบว่ามีชื่อที่ถูกบัญญัติขึ้นมา มากกว่าหนึ่งชื่อ ให้พิจารณาเลือกชื่อที่มาจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด เช่น “เขาค้อ” ควรแปลว่า “考柯” (เข่าเคอ) ไม่ควรใช้ “考阔” (เข่าควัว) เป็นต้น

2. ชื่อสถานศึกษามีชื่อหมู่บ้าน ตำบล บุคคล และไม่เคยมีคำแปลที่กำหนดใช้มาก่อน อาจพิจารณาใช้วิธีการแปลทับศัพท์ เนื่องจากสามารถช่วยลดปัญหาการแปลผิดความหมายหรือแปลความหมายคลาดเคลื่อน แต่ต้องระมัดระวังการเลือกใช้คำจีนที่นำมาทับศัพท์ ซึ่งไม่ควรใช้อักษรที่มีความหมายเชิงลบ มีอัตราการใช้น้อย เสี่ยงอ่านมีหลายเสียง หรือคำนามที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับ อวัยวะ สัตว์ รวมถึงคำกริยาและคำอุทาน หากไม่สามารถหาคำจีนที่มีเสียงเหมือนหรือมีความหมายในแง่บวกได้ ก็สามารถหาคำที่มีเสียงคล้ายหรือมีความหมายเหมาะสมมาทดแทน หรือใช้วิธีแยกคำเชื่อมเสียง ดังที่ปรากฏในชื่อของโรงเรียนดิววิทยา จาก “ดิว” ทับศัพท์เป็น “帝优” (ตี้ยิว) ทั้งนี้ผู้แปลสามารถใช้หนังสือของคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยปักกิ่ง เรื่อง “泰-汉语音译规范研究” (การศึกษาเกณฑ์การแปลถอดเสียงไทย-จีน) (Pei et al., 2018) เพื่อเป็นแนวทางในการแปลทับศัพท์จากไทยเป็นจีน

3. คำหรือวลีที่ปรากฏในชื่อสถานศึกษาที่สื่อให้เห็นถึงประวัติ ที่มา ภูมิหลัง การระลึกถึง หรือคุณูปการที่สามารถหาความหมายตรงกับภาษาไทยได้ ในกรณีนี้ผู้แปลอาจเลือกแปลตามความหมายหรือหาคำแปลที่มีความหมายเชื่อมโยงมาใช้ได้ เพื่อรักษาความหมายในภาษาต้นฉบับ ทั้งยังเป็นการถ่ายทอดความหมายให้ผู้รับสารในภาษาปลายทางได้ทราบถึงภูมิหลังดังกล่าว รวมถึงคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชื่อสถานศึกษานั้น ๆ แต่หากไม่แน่ใจในคำแปลภาษาจีนว่าถูกต้องหรือเหมาะสมหรือไม่ ก็สามารถใช้การแปลแบบทับศัพท์แทน ตัวอย่างคำหรือวลีที่สามารถแปลตามความหมายได้ เช่น อนุสรณ์ อุทิศ หรือรำลึก แปลว่า “纪念” (จี้เนียน) ศึกษา แปลว่า “教育” (เจียวยวี่) ประชา แปลว่า “人民” (เหรินหมิน) นารี แปลว่า “女子” (หนี่วี่จื่อ) เป็นต้น

4. ชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีจำนวนพยางค์ที่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมมักปรากฏคำหรือวลีลงท้ายที่คล้ายคลึงกัน เช่น วิทยา วิทยาคม พิทยาศาสตร์ วิทยาลัย เป็นต้น ทั้งนี้การแปลอาจพิจารณาเลือกวิธีการตัดบางส่วนทิ้ง ตัวอย่างเช่น โรงเรียนดงขุยวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาษาจีนคือ

“**东奎中学**” (ตงขุยจงเสวีย) ก็ใช้วิธีตัดส่วน “วิทยาคม” ทิ้งไป ทั้งนี้เนื่องจากในชื่อมีคำว่า “**中学**” (จงเสวีย) ซึ่งเป็นอักษรที่บ่งบอกความหมายแทนว่าเป็นโรงเรียนมัธยม

5. สถานศึกษาที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด มักปรากฏคำบอกหน่วยงานต้นสังกัดภายในชื่อของสถานศึกษา อีกทั้งมีการระบุตัวเลขเพื่อบ่งบอกว่าโรงเรียนในสังกัดลำดับใด หรือมีชื่อเดิมในวงเล็บต่อท้ายจากชื่อที่เป็นทางการ เช่น โรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) หรือโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ (วังชมภูวิทยาคม) ทั้งนี้เมื่อต้องแปลเป็นภาษาจีน อาจจะเลือกใช้วิธีการแปลตามความหมายหรืออธิบายความในส่วนที่เป็นคำบอกสังกัด ได้แก่คำว่า เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นบางประเภทอาจไม่มีปรากฏในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง หากต้องแปลอาจพิจารณาแปลเป็นภาษาจีนดังนี้

โรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) อาจแปลว่า “**碧差汶市第三中学**” (ปี้ไชเวินซือตี้ชานจงเสวีย) หรือ “**碧差汶市第三行政机构附属中学**” (ปี้ไชเวินซือตี้ชานสิงเจิ้งจีโก้วฟู่สู่จงเสวีย) โดยเดิมคำว่า “**碧差汶市**” (ปี้ไชเวินซือ) ที่แปลว่าเมืองเพชรบูรณ์หรือเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ และคำว่า “**附属**” (ฟู่สู่) ที่แปลว่าสังกัด เพิ่มเข้ามาเพื่ออธิบายข้อมูลของสถานศึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในส่วนโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุวรรณฯ สนเที่ยง (2559) ได้ให้ข้อมูลการแปลคำว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า “**府行政机构**” (ฟู่สิงเจิ้งจีโก้ว) ดังนั้นโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ (วังชมภูวิทยาคม) จึงสามารถแปลว่า “**碧差汶府行政机构附属中学**” (ปี้ไชเวินฟู่สิงเจิ้งจีโก้วฟู่สู่จงเสวีย) โดยเป็นวิธีการแปลที่ใช้รูปแบบผสม ทั้งการใช้คำตามธรรมเนียมปฏิบัติ การแปลตามความหมาย และการเติมคำ ซึ่งมีความหมายโดยรวมว่า “โรงเรียนมัธยมสังกัดองค์การบริหารจังหวัดเพชรบูรณ์” นอกจากนี้ชื่อเดิมของโรงเรียนภายในวงเล็บ ผู้แปลจะเลือก

แปลหรือไม่ก็ได้ หากต้องการแปลก็สามารถใช้วิธีการตามข้อเสนอแนะที่ได้กล่าวไปข้างต้น

6. สถานศึกษาในเครือเดียวกันตามภูมิภาคต่าง ๆ สถานศึกษาเหล่านี้มักใช้ชื่อสถาบันเหมือนกัน ต่างกันเพียงชื่อเขตพื้นที่หรือจังหวัดซึ่งเป็นสถานที่ตั้ง เช่น โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เป็นต้น หากต้องแปลเป็นภาษาจีน อาจต้องสืบค้นหรือสอบถามสถานศึกษาต้นสังกัด เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ ในกรณีที่ไม่เคยมีการแปลชื่อเฉพาะนั้นมาก่อน หรือเห็นว่าคำที่มีอาจจะไม่เหมาะสมก็สามารถคิดคำแปลขึ้นมาใหม่ได้ หากต้องแปลทับศัพท์ก็ต้องระมัดระวังการเลือกตัวอักษรจีน โดยเน้นให้ความสำคัญกับความหมายของอักษรที่เลือกเป็นลำดับแรก ๆ ตัวอย่างชื่อโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยที่มีชื่อภาษาจีน คือ “泰国皇家玫瑰园中学” (ไท่กั๋วหวงเจียเหมยกุยหยวนจงเสวี่) (Da, 2020: 23) และ “干乍那披色中学” (กานจ้าน่าพีเซอจงเสวี่) (ศูนย์ภาษาจีนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม, ม.ป.ป) นอกจากนี้การแปลทับศัพท์คำว่า “กาญจนา” เป็น “甘嘉娜” (กานเจียน่า) ก็มีปรากฏเช่นกัน (กนกพร นุ่มทอง, 2554: 36)

7. เมื่อแปลเสร็จควรปรึกษากับผู้รู้ ผู้ศึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลไทย-จีน เพื่อตรวจทานความเรียบร้อย และเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่อาจเกิดจากการเลือกใช้คำและวิธีการแปลที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ความรู้จากการปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จะช่วยให้มองเห็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่อาจถูกมองข้าม เป็นผลทำให้ชื่อที่ได้รับการแปลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

8. สถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนในจังหวัดเพชรบูรณ์ บ่อยครั้งที่มีการแปลชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนและใช้ภายในองค์กรมาก่อน แต่เนื่องจากปัญหาการโยกย้ายของครูผู้สอน รวมถึงชื่อมักไม่ถูกประกาศใช้อย่างเป็นทางการ จึงทำให้ชื่อนักถูกแปลใหม่หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงและอักษรอยู่เสมอ ดังนั้นการจัดทำชื่อ

ภาษาจีนของสถานศึกษาให้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่มองเห็นได้จึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในการใช้ชื่อภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา

อภิปรายผล

จากรายชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีนจำนวนทั้งสิ้น 45 รายชื่อ พบกลวิธีการแปล 5 กลวิธี คือ คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การเพิ่มคำ การตัดคำ และการแปลแบบผสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา

ประการแรก คือ คำบ่งบอกประเภทของสถานที่ ได้แก่ “โรงเรียน/学校” (เสวียเซี๋ยว) “วิทยาลัย/学院” (เสวียย่วน) “มหาวิทยาลัย/大学” (ต้าเสวีย) คำเหล่านี้ล้วนเป็นคำที่มีบัญญัติไว้ในภาษาจีน ด้วยเหตุนี้การแปลจึงต้องแปลตามความหมายเพื่อให้ผู้อ่านทราบประเภทของสถานที่ได้ทันที

ประการที่สอง คือ ชื่อเฉพาะหรือคำวิสามานยนามที่ระบุหรือแสดงให้เห็นถึงที่ตั้งหรือลักษณะเด่นของพื้นที่ เช่น ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด รวมถึงชื่อของบุคคลที่เป็นผู้มีคุณูปการต่อสถานศึกษา เป็นต้น คำเหล่านี้มักถูกนำมาเป็นส่วนประกอบในชื่อสถานศึกษา และมักจะแปลด้วยวิธีการทับศัพท์มากกว่าการแปลตามความหมาย เช่น “หล่มเก่า/隆告” (หลงก่าว) “วังพิกุล/旺披坤” (วังพิคุน) เป็นต้น สอดคล้องกับ กรวรรณ พรหมแย้ม (2565: 62-63) กล่าวว่า การทับศัพท์สามารถช่วยลดปัญหาด้านการแปลความหมายผิด การแปลภาษาถิ่นผิด และการแปลความหมายที่คลาดเคลื่อนจากภาษาต้นทาง นอกจากนี้การแปลแบบทับศัพท์ที่พบสามารถแบ่งเป็น 1. การทับศัพท์ตามเสียงภาษาจีนแต่จื๊วที่ถูกใช้กันอย่างแพร่หลายมาตั้งแต่อดีต ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตบางพื้นที่ของจังหวัดเพชรบูรณ์มีชาวจีนแต่จื๊วเข้ามาตั้งรกราก ทำให้ชื่ออำเภอหลายแห่งตั้งชื่อตามเสียงภาษาจีนสำเนียงแต่จื๊ว สอดคล้องกับ กนกพร นุ่มทอง (2554: 35) ที่กล่าวว่า เนื่องจากชาวจีนทางตอนใต้อพยพเข้ามาตั้งรกรากในไทยเป็นเวลานาน จึงมีคำชื่อเฉพาะจำนวนมาก โดยเฉพาะชื่อสถานที่ต่าง ๆ ที่มีชื่อภาษาจีนอยู่แล้ว หากใช้วิธี

ที่ไพเราะขึ้น ได้แก่ “ตัว” ใช้คำว่า “帝优” (ดีโยว) หรือ “เนิน” ใช้คำว่า “娜恩” (น่าเอน)

ประการสุดท้ายการที่ชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา รวมถึงข้อจำกัดของอักษรจีนที่เป็นอักษรภาพ ตลอดจนปัจจัยหรือเงื่อนไขของชื่อสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้กระบวนการแปลเป็นจีนจำต้องใช้กลวิธีที่หลากหลายผสมกัน เพื่อหาความเหมาะสมที่สุดของชื่อที่ได้รับการแปลซึ่งต้องสามารถสื่อได้ทั้งเสียงและความหมาย มีความกระชับ และจดจำง่าย สอดคล้องกับ ฎุเทพ ประภากร (2565: 73) ที่ว่าการแปลแบบผสมระหว่างการแปลตามความหมายและการถอดเสียงถือเป็นกลวิธีพื้นฐานที่มักปรากฏเห็นบ่อยกับการแปลชื่อสถานที่และชื่อเฉพาะ

การทำความเข้าใจความหมายและองค์ประกอบทางภาษาถือเป็นกระบวนการสำคัญที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบของการแปล ชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา ไม่ว่าจะเป็น ชื่อเฉพาะ สังกัด คำบอกประเภทของสถานศึกษา ภูมิหลัง ที่มา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดให้การดำเนินการแปลใช้รูปแบบและวิธีการที่ต่างกัน ทั้งนี้การเลือกวิธีการแปลที่เหมาะสมกับส่วนประกอบต่าง ๆ นอกจากช่วยสื่อถึงชื่อโรงเรียนในภาษาไทยแล้วยังสามารถบ่งบอกให้เห็นถึงภูมิหลัง ที่ตั้ง และสังกัดของโรงเรียนได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำแนวทางการแปลและข้อเสนอแนะที่งานวิจัยได้นำเสนอไปปรับประยุกต์ใช้ในการแปลชื่อสถานศึกษาในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากการแปลชื่อสถานศึกษามักมีชื่อสถานที่สำคัญซึ่งเป็นค่านามเฉพาะเข้ามาเป็นส่วนประกอบ ผู้ที่สนใจหรือกำลังศึกษาเรื่องการแปลทับศัพท์จากไทยเป็นจีนก็สามารถนำความองค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ไปปรับประยุกต์เป็นแนวทางสำหรับการแปลทับศัพท์ได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ศึกษากลวิธีการแปลไทย-จีนของชื่อสถานศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ หรือศึกษาวิจัยในภาพรวมทั้งในระดับภูมิภาคไปจนถึงระดับประเทศ ซึ่งอาจจะพบกลวิธีการแปลตลอดจนปัจจัยที่เป็นเหตุให้เลือกใช้รูปแบบและกลวิธีการแปลที่หลากหลายและแตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม. (2562). หลักและข้อควรระวังในการแปลจีน-ไทย ไทย-จีน. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 12(2), 105-151.
- กนกพร นุ่มทอง. (2554). *ตำราการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรวรรณ พรหมแย้ม. (2565). การศึกษาการแปลชื่อนานภาษาไทยเป็นภาษาจีนในเขตเทศบาลนครเชียงราย. *วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 15(2), 36-73.
- กันยัสินี จตุพรพิมล. (2557). การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน. *วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 36(1), 226-244.
- จรัสศรี จิรภาส. (2562). *การแปลคำเฉพาะไทย-จีน : สภาวะปัญหา ข้อจำกัดและหลักเกณฑ์การถ่ายเสียงคำไทยด้วยอักษรจีน*. สถาบันขงจื้อและศูนย์จีนศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ญพรรษา ชัยธีระสุเวท และมณีนญา ศรีหิรัญ. (2562). ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวลำปาง : กลวิธีและข้อผิดพลาดที่พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 39(5), 22-41.
- ภูเทพ ประภากร. (2565). การศึกษาการแปลชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี (ลพบุรีสิงห์บุรี สระบุรี) เป็นภาษาจีน. *วารสารอักษรศาสตร์และไทยศึกษา*, 44(1), 64-78.

ศูนย์ภาษาจีน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม. (ม.ป.ป). ศูนย์ภาษาจีน.

<http://www.facebook.com/profile.php?id=100063674735805>

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (ม.ป.ป). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.

<https://dictionary.orst.go.th/>

สำนักนายกรัฐมนตรี. (2540). *เกณฑ์การถอดเสียงภาษาจีน แมนดารินด้วยอักษรวิไทย*.

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุพรรณิ ปันมณี. (2562). *แปลถูก แปลผิด คัมภีร์การแปลยุคใหม่*.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ สนเที่ยง. (2559). *เรื่องจีน ๆ ภาษาจีน โดยสุวรรณา*.

http://suwannas.blogspot.com/2016/05/blog-post_3.html

Da, H. J. (2020). Research on the Development of Confucius Institute in Thailand. *Chinese Language and Cultural Journal*, 7(1), 19-32.

Dictionary Editing Office of Institute of Linguistics, Chinese Academy of Social Sciences. (2005). *The Contemporary Chinese Dictionary* (5th edition). The Commercial Press.

Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. Prentice Hall International (UK) Ltd.

Nida, E. (1982). *The Theory and Practice of Translation*. E.J. Brill.

Pei, X. R., Bao, W. Z., Jin, Y., Xiong. R. (2018). *A Study on Thai-Chinese Transliteration Standards*. Guangdong World Books Publishing Company.

TeoChew Mogher. (n.d.). *TeoChew Mogher (Bichaiwen)*.

<https://www.mogher.com/dic/search/>

_____. (n.d.). *TeoChew Mogher (Longsai)*.

<https://www.mogher.com/dic/search/>

Authors

Mr. Threesoon Kesorn

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Phetchabun Rajabhat University, 31 Saraburi-Lomsak Rd.,

Sadiang Sub-district, Mueang Phetchabun District,

Phetchabun Province 67000

Tel: 08-5267-4351 Email: threesoon.kes@pcru.ac.th

Mr. Suphakorn Tapim

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Phetchabun Rajabhat University 31 Saraburi-Lomsak Rd.,

Sadiang Sub-district, Mueang Phetchabun District,

Phetchabun Province 67000

Tel: 09-5953-6847 Email: suphakorn.tapim@pcru.ac.th

Mr. Surapit Wongnoi

The Secondary Educational Service Area Office Phetchabun

151 Moo 9 BanTok Sub-district, Mueang Phetchabun District,

Phetchabun Province 67000

Tel: 08-0188-6223 Email: surapit@esdc.go.th